

De la plus charmanta anesqueta

De la plus charmanta anesqueta
Pastors vienetz me consolar.
Tantòst pitnava sus l'erbeta,
Ara non l'èi au cujalar.
Quauque herum sauvatge vien de la
m'enlhevar.
O dilhèu la volatja hè tà se'm har cercar.

Jo la guardavi sus la prada,
Pendent la seson de las flors ;
Jo la'm hasi la plus vesuada,
Jo la'm minjavi de potons.
Careça non i a nada, que n'avosse au corrau
E com la plus aimada, a punhats qu'avè sau.

Deu bèth tropètli de mas anescas,
Aquera be n'èra la flor ;
Los qui vedèn sas lans tant frescas,
Cridavan ò l'uros pastor !"
Ara, jo l'èi perguda : gran mau me'n saberà ;
Si lèu non m'èi renduda, be'n serèi mort
doman !

Anatz, motons, a l'aventura,
Quitatz l'infortunat pastor ;
Lo cèu ei de mièlher pastura :
Tietz lo salhèr, tietz lo bastor.
Pastors de l'arribèra, per aceths prats en vath,
Si'm trobavatz l'anhèra, que la'm miètz au
cledat.

Eco qui shens cèssa repetas
Lo triste planh de ma dolor
Apreu-me donc en quina crésta
S'ei empenada ma gaujor.
Non i a rochèr ni pena qui, si sabèn mon hat
Si coneishèn ma pena, non avossen pietat.

Diu d'aqueras montanhas

Diu d'aqueras montanhas
Quin las èi jo a quitar shens plorar ?
Me'n vòl per las campanhas
Har pèisher lo bestiar shens tardar
Diu ! qui'm consolarà ?

Bergèra, ma bergèra,
Si'm haretz dus potons e tendrós ?
Prenetz-ve'n ua dotzena
Per dus qui'm demandatz e jutjatz
Si'us pòiri refusar.

Tau retorn de la plana
Tau prochen mes d'abriu si'n sòi viu,
T'aufreishi ma cabana
E tots los mens services tanben
Moriram de plaser.

Amic las toas promessas
Non sèi si'm guariràn d'aqueste an.
Qu'aumentan ma feblesa
E no'm hèn que gémir, sofrir e lenguir
Morirèi de chegrin.

Atau com l'anhereta
Quan voló desmairar, tan bela
Atau harèi praubeta
Si lèu non revienetz pastoret
Entau noste bosquet

En tornant de Toloseta

En tornant de Toloseta
La guingueringueta
En passant per Montrejau
La guingueringuau.

Qu'èi trobat ua gojateta...
Davant la pòrta deu casau...

Que li lhèvi la raubeta,
Enti'au jolh, un chic mei haut,

Que li tròbi un plaqueta,
Que li planti un bèth clau,

Que'm disó la gojateta,
On t'as trobat aqueth bèth clau,

En un haur de Toloseta,
Rebatut a Montrejau,

Que'n vorrí ua dotzeneta,
Lo mei petit que sia atau...

La canta d'Avitenh

Se sabetz çò qui ei arribat a Avitenh,
En un gojat qui èra enquièra tròp joen.
La nueit de Pasco, a l'entorn de mieja nueit,
Per la fernèsta, se n'èra anat au lhèit.

Autanlèu com i estó arribat,
Lo mèste de la maison que l'avè atrapat.
Dab ua agulhada hèita de bon mesplèr,
Que l'en balhava drin mei que ne'n volè.

A vos monsur, que'vs demandi perdon
D'estar entrat dens la vòsta maison.
E que'vs prometi, e que m'i tienerèi,
De la mea vita, jamei n'i tornarèi.

Lo talhur au cot deu huec

Lo talhur au cot deu huec
Espia a gaucha e a dreita
Qu'as las camas com un tordolh
Plegadís tiò au jolh,
Jamei maridar ne'm voi
Dab aqueth vilain mostrolh,
Dab aqueth claca pedolh.

De la mea hilha per ma fe
Lo talhur se n'agradaré
Qu'aimaré mèlher un joen maçon
Dab lo cotilhon, har virar lo plom
Talhar pèiras e cantons,
Bastir quauquas maisons
Relhevadas en pavilhon.

Digas me donc tu talhur brillant
Perqué l'aimavas tan ?
Pr'amor de saber tan bien cantar
E de careçar,
Harés mèlher de t'espier
Las costuras qui as a har
T'i cau pas mei tornar.

Quan lo talhur pren lo cisèu
L'agulha e lo carrèu
Se'n va maison per maison
Talhar cotilhons, vèstas e vestons
Dab un par de chaminas tots longs
Deus talons entiò au menton
Deu menton entiò aus talons.

